

ŒEKERCİK KİTAP

ABDULLAH HARMANCI

VakıfBank Kùltür Yayınları: 0185
Çocuk Kitaplığı: 019

ŞEKERCİK KİTAP
ABDULLAH HARMANCI

Resimleyen
Serap Deliorman

Kapak Görseli
Serap Deliorman

Sayfa Uygulama
Faruk Özcan

Kitap Editörü
Hande Kayhan

Son Okuma
Dr. Hazal Bozyer

VakıfBank Kùltür Yayınları

Büyükdere Caddesi

No: 97 - Kat 4

Şişli 34394 İstanbul

Telefon: 0 212 354 5730

www.vbky.com.tr - info@vbky.com.tr

Sertifika No: 40141

© Vakıf Pazarlama San. ve Tic. A.Ş., 2022

ISBN 978-625-7447-96-6

Kitabın tüm yayın hakları VakıfBank Kùltür Yayınları'na aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak sınırlı alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Baskı

**İmak Ofset Basım Yayın Tic. ve San.
Ltd. Şti.**

Akçaburgaz Mh. 137. Sk. No:12

34522 Esenyurt / İstanbul / Türkiye

Tel: +90 444 62 18

Sertifika No: 45523

1. Baskı: Kasım 2022

ŞEKERCİK KİTAP

ABDULLAH HARMANCI

RESİMLEYEN
SERAP DELİORMAN

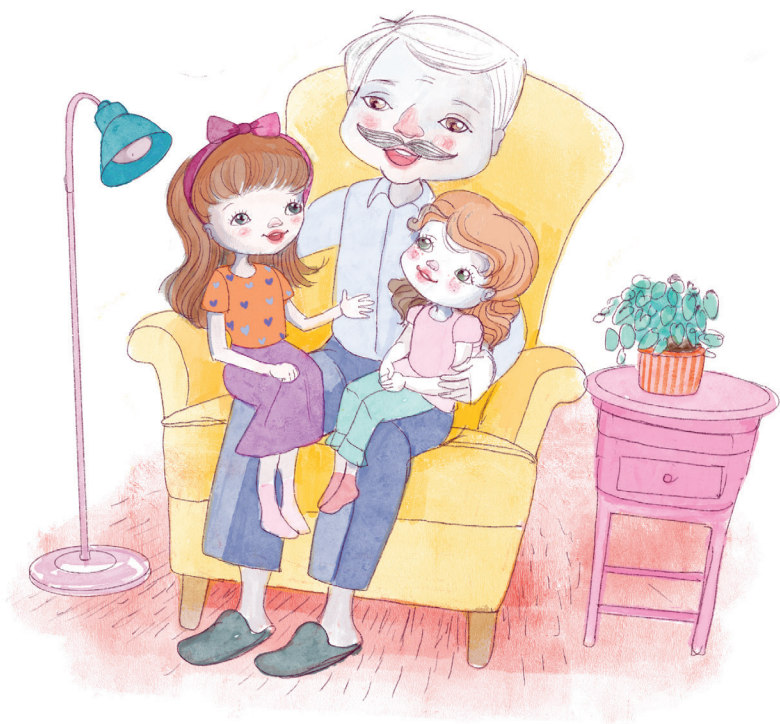

ABDULLAH HARMANCI

1974'te Konya'da doğdu. Eğitime 1980'de Kıbrıs'ta başladı. Çocukluğunun bir kısmını geçirdiği Sivas-Gürün'ün Yazıyurdu köyünde; soğukla, kışla, karla, tipiyle, uzun çayırlarla, gölle, dereyle, alabalıklarla tanıştı. En çok yazmayı sevdi. 1989-1991 seneleri arasında Konya'nın yerel gazetelerinde yüzü aşkın şiiri yayımladı. Bazı roman denemelerinden sonra 1993 yılında öykü yazmaya karar verdi ve o günden itibaren dergilerde öyküleri ve öykü yazılarıyla yer aldı. İlk öyküsü 1995'te *Dergâh* dergisinde çıktı. 2007 yılında neşredilen *Yerlere Göklere* adlı eseriyle Türkiye Yazarlar Birliği tarafından yılın öykücüsü seçildi. Hâlen Necmettin Erbakan Üniversitesi'nde öğretim üyesi. Çocuk Kitapları: *Hışırta Avcısı* (2021), *Aynalı Baba ile Râci* (2021), *Ötücü Kuşlar Festivali* (2021), *Küçük Prens Hakem Olsun* (2021), *Kışın Şarkısını Kim Söyleyecek?* (2021), *Bilgenin Gölgesi* (2021), *Evlîya'nın Sırları* (2021), *Dağın Kalbi Güm Güm Eder* (2022), *Sırrımı Serçelere Söyledim* (2022), *Leylaklar Prensesi* (2022), *Bir Şehir Kalbimi Çaldı* (2022), *'L' Çizen Adam* (2022).

İÇİNDEKİLER

<i>Şekercik Kitap</i> 'ın İlk Sayfası	7
Şekercik Fil	9
Şekercik Tilki	21
Şekercik Ahtapot	31
Şekercik Çoban	41
Şekercik Oğlan	49
Şekercik İkizler	57
Şekercik Kedicik	63
Şekercik Kız ve Şekercik Devekuşları	75
<i>Şekercik Kitap</i> 'ın Son Sayfası	83

ŞEKERCİK KİTAP'IN İLK SAYFASI

Elfin'i şuraya koyalım. Dedesinin dizine oturmuş. Elif'i de şuraya... O da diğer dizinde. Akşam bütün aile toplanıyor. Yemekler yenecek. Çaylar içilecek. Dedeler, nineler, torunlarıyla hasret giderecekler. Anneler ve babalar akşamüzeri gelecekler. Ama Elfin ve Elif okuldan çıkar çıkmaz koşup geldiler. Dedelerinden masal dinlemek en sevdikleri şey. Onun balkonda çiçek suladığını gördüler. Gidip bacaklarına sarıldılar. Bütün çiçeklerin adlarını sordular. "Sardunya mı?" "Açelya demek?" "Parlak Mustafa mı?" "Aaa bu çok komikmiş!" "Reyhan mı?" İşte böyle çiçeklerden konuştular. Sonra da masal faslı başladı. "Şimdi size en sevdiğim masalımı anlatacağım." dedi dedeleri. "Aman dede kahramanımızın adı Keramettin olmasın!" diye bağırdılar. Dedeleri katıla katıla güldü. "İzninizle masalımın kahramanına da ben karar vereyim!" dedi. "İyi dinleyin şimdi beni."

ŞEKERCİK FİL

- Dede masalımız ormanda geçmesin lütfen!
— Ormandayız ormandayız, bu kadar tuhaf şeyler ancak ormanda olabilirdi yavrucuklarım.
— Tuhaf mı?
— Ne kadar tuhaf?
— Çok tuhaf çok!
— Uvvvv! Korktum şimdi!
— Korkmayın korkmayın ama garip şeylere hazırlayın kendinizi.
— Garip şeylerrrr... Hadi anlat ama!
— Ormanların birinde dünyanın en tatlı, en uyumlu, en şekercik fillerinden biri yaşarmış.
— Ee ama bu garip değil ki...
— Az bekle... Filimiz, yalnız yaşarmış.
— Neden?
— Bir sabah uyandığında ailesini yanında bulamamış çünkü!
— Aaaa! Neden dede, ne olmuş?
— İşin kötüsü bunun sebebini kimse bilmiyormuş!
— Zavallı filcik!
— Hem de ne zavallı!
— Ama hemen öyle demeyin. Durun daha neler olacak!
— Ee hadi o zaman dede!

- Yavru filimizin adı Şekercik'miş. Şeker gibiymiş.
— Akıllıymış. Tatlıymış.
— Dede bunları söylemiştin.
— Minnakmış. Terbiyeliymiş! Güzelmiş. Şekermiş.
— Dedeeeee!
— Neyse tamam. Şekercik Fil'e bütün orman hayran-
mış. Herkes onu çok severmiş.
— Fakat bir gün?
— Evet tam da öyle diyecektim. Fakat bir gün...
— Hızlan dede...
— Bir sabah uyandığında ailesini yanında bulama-
mış!
— Vah vah!
— Aramışlar, taramışlar, ne yaptılarsa işe yaramamış.
— Ah ah!
— Canım Anne Fil ile Baba Fil, koca ormanda yok
olmuş!
— Polise haber vermemişler mi?
— Vermişler. Orman polisi de işin içinden çıkama-
mış.
— İtfaiyeye bildirmemişler mi?
— İtfaiye de olayı çözememiş. Ellerinden geleni yap-
mışlar ama bir sonuca ulaşamamışlar.
— Sonra sonra?
— Sonrasında bizim Şekercik Fil yeni hayatına alış-
maya başlamış. Aslında hiç de yalnız kalmamış. Çünkü bü-
tün orman ahalisi Şekercik Fil'in yanındaymış. Ne zaman
yüzünü ekşitecek olsa Kral Aslan hemen onun yaşadığı
ağaçlık alanda belirirmiş. Ne zaman morali bozulacak olsa
Papağan Kiraz üstündeki ağaç dalında bitiverir, neler oldu-
ğunu sorarmış.

— Papağan Kiraz mı? Papağana neden “kiraz” demişler?

— Çünkü kiraz renginde tüyleri varmış. İşte böyle böyle zaman geçerken bir gün, tuhaf bir şey olmuş.

— Ne olmuş?

— Kral Aslan’ın bütün orman hayvanlarına yemek verdiği bir akşam...

— Eeee?

— Bizim güzelim Şekercik Fil, kocaman kocaman açtığı gözleriyle bağırmaya başlamış: “Viyanaaaaaaaa! Viyanaaaaaaaa! Viyana’da konser vermek istiyoruuuuuuuuuu!” İşte böyle bağırmiş. Üstelik bağırırken gözlerinin içi daire daire çizgilerle dolmuş. Her dairede bir duman grisi belirmiş. Şekercik başka birisine dönüşmüş. Ha bire bağırılmak-taymış: “Viyanaaaaaaaa! — Viyanaaaaaaaa! Viyana’da bir konserrrrrrr!”

— Viyana da kim dede?

— Viyana bir şehrin adı. Bir başkent... Bütün orman hayvanlarının ağızları açık kalmış. Şekercik’in neden böyle garip davrandığını anlamamışlar.

— ...

— Neden Viyana diye bağırılmaktaymış? Derdi neymiş? Viyana ile ne alıp veremediği varmış? Hiçbir soruya cevap bulamamışlar.

— ...

— Bir sabah, Şekercik Fil’den habersiz bir araya gelmişler. “Bu işin içinde bir iş var.” demişler. “Bu iş böyleyken böyledir.” demişler. “Şekercik Filimize neler oluyor?” demişler. “Neden başka bir şehrin değil de Viyana’nın adını anıyor?” demişler. Sonra, “Viyana diye bağırırken neden gözleri öyle dalga dalga büyüdü ve karardı?” demişler. Hep-

sini sormuşlar ama hiçbirini cevaplayamamışlar. Cevapları yokmuş ama soruları varmış.

— Evet dede?

Sorusu olmak yeterlidir çocuklar, sorunuz varsa illa-ki bir cevap bulursunuz. Soru varsa cevap da vardır.

— Harika dede!

— Harika elbette. Şimdi bu soruların peşine takılalım bakalım.

— Biz mi?

— Hayır, Kral Aslan ve Papağan Kiraz... Şekercik'in neden Viyana diye bağırdığı sorusunun peşine düşmüşler.

— Google'a yazıp baksınlar hemen.

— Ormanda Google yok ki...

— Neden ama?

— İnternet yok çünkü.

— O neden o?

— Elektrik de yok çünkü...

— Orası orman çünkü!

— Aynen öyle! Ama gene de arayana yol tükenmez.

Sorusu olan cevap bulur. Papağanımız ve Aslanımız yollara düşmüşler. Vara vara en eski arkadaşları Bilge Keramet'in mağarasına varmışlar.

— Haydaaa! İşte gene Keramet'in! Her masalda bir Keramet'in!

— Bilge Keramet'in'e durumu açıklamışlar. Durum böyleyken böyle demişler. Bizim Şekercik'e bir hâller oluyor. Durup dururken Viyana diye bağırmaya başlıyor. Ne yapsak, bilemedik.

— ...

— Keramet'in, her ne zaman böylesi zor sorularla karşılaşsa bıyıklarını burarmış.